

mere, end 1000 Kr. ere nu. Jeg mener det vil ikke være saa overordentlig let i Kjøbenhavn at finde en arbejdsdygtig Mand, der overhovedet evner at udrette noget og er over 25 Aar, som ikke er i Stand til at tjene 1000 Kr. om Aaret. I alt væsentligt maa det siges, at alle ere indbefattede, kun at der skal betales 12 Kr. i Skat. Nu er 1000 Kr. væsentlig mindre, end 1000 Kr. var den Gang, og derved har Pengenes synkende Værdi og den stigende Arbejds løn i Virkeligheden gjort disse Valgeregler liberalere end det oprindelig var tænkt, de skulde være, og faktisk ere de maaske nok noget mindre vidtgaaende end de tilsvarende Regler for det øvrige Land, en ganske bestemt Sammenligning lader sig naturligvis ikke anstille. Hvis man nu opgiver Valgcensus i Kjøbenhavn, som er traadt i Stedet for og staar i Stedet for de højst beskattedes særlige Valgret uden for Kjøbenhavn, kan jeg ikke rigtig se, med hvilken Begrundelse dette høje Ting og heller ikke det andet høje Ting vil kunne modsætte sig den lige og direkte Valgret i Landets øvrige Kommuner for enhver Mand, der svarer Skat. Godkender man Princippet for Kjøbenhavns Vedkommende, forekommer det mig, at man i Virkeligheden gaar til at godkende Princippet i det hele taget, og det er det, jeg mener, der for nogen Del er tilsigtet i den Tilføjelse, som i Folketinget er gjort til Regeringens Lovforslag paa dette Punkt. Jeg tror, at der er en ikke ringe Tilbøjelighed i Folketinget til at slaa en Streg over det Princip, der er gældende i vor kommunale Valglovgivning, nemlig at de, der have mest, ogsaa skulle have den meste Indflydelse. Det er et Ønske, om hvis Berettigelse der ganske sikkert vil være forskellige Meninger. Vi have jo ogsaa i Dag hørt her, at, om det just ikke var dem, der bidroge mindst, der skulde have den største Indflydelse, saa var der dog ikke nogen som helst Anledning til at give den lille Skatteyder mindre Indflydelse end den større. Men det forekommer mig, at det er en Sag, der maatte tages op til Underøgelse, Drøftelse og Afgørelse for sig, hvor vidt man overhovedet vil ombytte den nuværende Valgmaade i Kommunerne med Forholdstalsvalgmaaden og samtidig afskaffe Valgrupperne. Det forekommer mig imidlertid ikke at være rigtigt at afgøre dette Spørgsmaal for Kjøbenhavns Vedkommende, uden at man samtidig gør sig Rede for, at saa vil man ikke kunne modsætte sig det tilsvarende Krav, naar det

frem sættes med Hensyn til de øvrige Dele af Landet. Det gældende Princip i Lovgivningen repræsenteres i Virkeligheden, som jeg nylig har udviklet, her i Kjøbenhavn udelukkende derved, at de, der ikke have 1,000 Kr. i Skatteindtægt, heller ikke have kommunal Valgret. Borttager man dette, har man borttaget det, der svarer til de højst beskattedes dobbelte Valgret i de øvrige Kommuner. Hvis det Spørgsmaal forelaa i sin Almindelighed, kunde jeg godt tænke mig Meningsforskel og ogsaa Muligheden af, at det Princip, som Folketinget har indført i Forbindelse med Forholdstalsvalgmaaden, kunde vinde flest Tilhængere, og at man maaske kunde komme til en saadan i øvrigt meget liberal Reform. Men noget saadant foreligger ikke her; her foreligger kun at afgøre Spørgsmaalet for Kjøbenhavns Vedkommende, men derved præjudiceres Spørgsmaalet for hele det øvrige Land. Udtrykt paa anden Maade kunde man sige, at den Forskel, der er mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, kan ikke kaldes for principiel, men dersom man vedtager Folketingets Forslag, saaledes som det foreligger, saa vil Forskellen blive principiel mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land. Det er af disse mere principielle Grunde, at jeg maa nære megen Betænkelighed ved at gaa med til en Reform paa dette Omraade ved en Udvidelse af Vælgernes Antal med ca. 10,000 her i Kjøbenhavn. Det er dette, der gør, at jeg maa erklære mig enig med Flertallet i Udvalget, at man ikke skal indgaa paa den Bestemmelse, som Folketinget har bragt ind i Regeringens oprindelige Forslag.

Jeg kan saaledes slutte mig ikke blot til alle de Ændringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget og af det overvejende Antal Medlemmer i Udvalget, nemlig de 7 Medlemmer af de 9, men ogsaa til det Ændringsforslag, der er stillet af de 5 ærede Medlemmer af Udvalget, hvilke udgøre det, jeg vil kalde det mindre Flertal.

Bojsen: Naar jeg har begæret Ordet, er det væsentligt, fordi jeg gerne vilde aflægge min Tak til det ærede Udvalgs Flertal, fordi det har stillet Forslag om Kvindernes Valgret. Naar man ser hen til den Maade, hvorpaa Landstinget tidligere har stillet sig ved de bekendte Dagsordener over for Kvindernes Valgret, maa man indrømme, at Flertallet nu er kommet til en bedre Erkendelse, og dette er altid Tak værd. Men jeg vil dog føje til, at jeg maa forudsætte, at de Herrer ere